

A vidék is szót kér a sport újjászületésénél!

Miért árulnak vékony zsírszalonnát?

A szenespincétől a hangversenydobogóig

Az áruellátás biztosításáról, az egészségügyi helyzetről, a tanács átszervezéséről

— tárgyalt kedden a városi tanács végrehajtó bizottsága

A szegedi városi tanács végrehajtó bizottsága kedden ülést tartott. Tombácz Imre v. b.-elnök első napirendi pontként beszámolt a végrehajtó bizottság eddigi határozataival kapcsolatos intézkedésekről. A v. b.-elnök többek között közölte, hogy az Országos Tervhivatal és a szakminisztériumok eddig még irányszámokat nem adtak, és ez akadályozza Szeged ez évi városfejlesztési terveinek elkészítését.

Mison Nándor terjesztette be ezután a kereskedelmi osztály beszámolóját a város ellátottságáról, a piaci felhozatalról és a kialakult ákról.

Az október 23-i események óta a boltokban jelentkező felvásárlás, szállítási- és energiahiány miatt igen megnehezedett a kereskedelem feladata. Am az alapvető élelmickekben még a legnehezebb időszakban sem volt lényeges fennakadás.

A város ellátása a következő negyedévben lisztből biztosítva van. Cukorban, sóban és húshéscsúszmányokban sem lesz hiány.

Zsír helyett a Vágóhidnál egyelőre csak zsírszalonnát ad, mert a szénhiány akadályozza az olvasztást. A cigarettaellátás egyre inkább javul. Az édesáru, valamint a fűszeráru utánpótlása egyelőre még komoly gondot okoz.

A városi tanács az elkövetkező időben igyekszik a piaci árakat és a felhozatali kedvezően befolyásolni. Az állami és szövetkezeti kereskedelem piaci elárúsítását elősegítik, amellyel számos új iparengedélyt adnak ki a zöldség- és gyümölcskereskedők részére. A magánkereskedők árubeszerező útjait is elősegítik, hogy olyan cikkeket szerezzenek be, amelyek a helyi piacra hiányoznak.

A ruházati cikkekről szólva a jelentés beszámolt arról, hogy a textilneműből hiányos az ellátás, viszont cipőből a kereslet ki lehet elégíteni. Ezt a Csehszlovákiából az elmúlt hetekben érkezett 4 vagon cipő is elősegíti.

A vas- és műszaki raktárak eléggé kiürültek. Zománc- és alumínium-edényből az igényeket teljes mértékben ki tudják elégíteni. A kereskedelem erőfeszítéseket tesz, hogy tavaszra a parasztság számára szükséges mezőgazdasági felszerelést és kisgépeket biztosítsa. A vegyi- és háztartási árukhoz a kereslet a megszokott többszörösére emelkedett. Papírból az ellátás szintén nehéz. A városi tanács komoly erőfeszítéseket tesz a tüze-

lőellátás lehetőségei szerinti biztosítására is.

A jelentés kitért a magánszektor kibővítésére is. A tanács arra törekszik, hogy olyan új magántüzletek létesüljenek, amelyek működésükkel a lakosság jobb ellátását segítik. (tej, tejtermék, gyümölcs-, zöldségárusítás, terményárusítás stb.)

A kereskedelmi osztály jelentéséhez jobban szóltak hozzá. Biczó György többek között rámutatott arra, hogy a magánkereskedelem kiszélesítésével az állami árualap egyrésze a rejtett csatornákon esetleg könnyen elfolyhat, s ez a fekete kereskedelmet erősíti és egyben az árak emelésére is módot ad. Ezt — mivel a dolgozók zsebébe megy, — eleve meg kell akadályozni.

Vincze Zoltán rendőrszázados, a városi rendőrség vezetője bejelentette, hogy

a rendőrség a legkeményebben fellép a Szeged környéki erdőket kíméletlenül pusztító fátolvajok ellen.

Az eddig is több mint egymillió forintot kárt okozó garázdálkodókat akaratlanul is elősegítik egyes állami vállalatok és magánosok azzal, hogy gyanús eredetű fát vásárolnak. A rendőrség ezentúl kíméletlenül

elkövetőkre szállított fát, akár vállalat, akár magános veszi is azt meg.

Többen erőlyes intézkedéseket kértek a városban elszaporodott zug-borkimérések és általában az egyre sűrűbben garázdálkodó részek ellen.

Magyar Andor tanácsstag, a kereskedelmi állandó bizottság elnöke és Busa Vilmos, az Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat igazgatója számolt be ezután a szegedi kereskedelem helyzetéről.

A végrehajtó bizottság a kereskedelmi osztály jelentését elfogadta. Többek között határozatot hozott, hogy

az üzemi dolgozókból álló társadalmi hálózatát újrászervezi.

A társadalmi ellenőrzeknek az a feladatuk, hogy egyes üzemekben az árakat, a kiszolgáltatást, a mértéket, a hiánycikkek elosztását ellenőrizzék.

Ezután dr. Imre Mihály terjesztette be az egészségügyi osztály jelentését. A jelentés többek között beszámolt arról, hogy Szeged egészségügyi létesítményeiben a munka az elmúlt negyedévben egy-két kisebb, „kiesés” kivételével

a nehéz körülmények között is zavartalanul folyt.

A szakorvosok, körzeti orvosok helytálltak, munkájuk ellen panasza nem merült fel. A táppén-

zes betegek száma az elmúlt negyedévben csökkent.

Szeged gyógyszerellátása a nehéz napokban is biztosítva volt, és

jelenleg is közel felére teljesítve van.

A Vöröskereszt a nemzetközi adományokból a közelmúltban közel 30 ezer forint értékű gyógyszerkülönlegességet adott.

A beszámoló során dr. Imre Mihály rámutatott arra, hogy Szegeden az utolsó két hónapban egyre rosszabbodott a helyzet az utcák tisztaságát illetően. A Köztisztasági Vállalatnak, de a lakosságnak is fokozott figyelmet kell fordítania erre. A fertőző betegségek statisztikája a tbe kivételével kedvezőnek mondható.

A beszámolóhoz sokan szóltak hozzá. Dr. Nagy László, a Tüdőgondozó vezetője, az egészségügy állandó bizottság vezetője többek között örömet fejezte ki, hogy a csecsemőgondozás szempontjából

olyan fontos intézmény, mint az anyatejgyűjtő-állomás az elmúlt negyedévben országosan is jelentős munkát teljesített.

A szegedi orvosok az elmúlt hónapban igen nehéz munkát végeztek és becsülettel helytálltak. A magyar népet, a dolgozók társadalmát továbbra is töretlen szorgalommal akarják szolgálni.

Szegedről az események után több orvos eltávozott. Olyan emberek, akik jelentős állásban is voltak, és már eddig is fokozott megbecsülésben voltak részükhöz. A szegedi orvosok értelmétlenül állnak a jelenségekkel szemben.

Dr. Rák Kálmán, a Mátyás téri szociális otthonnal kapcsolatos kérdések megoldását sürgette.

A vita után a végrehajtó bizottság az egészségügyi osztály jelentését tudomásul vette.

Egyben közzétette fejezte ki az egészségügyi osztálynak, főleg a város minden orvosának és egészségügyi dolgozójának

az elmúlt nehéz időkhöz végzett lelkiismeretes munkájáért.

Nagy Miklós v. b.-titkár számolt be ezután a városi tanács apparátusának átszervezéséről, és több folyamatban levő ügyről.

Bejelentette többek között, hogy Szegeden a volt Bátya Sportegyletből új egyesület alakult, mely a város régi neves egyesületének nevét, a SZAK nevet vette fel. A klub színe

a város színe lenne és jelvényül a város címerét használnák.

A végrehajtó bizottság a bejelentést tudomásul vette, és az egyesületet a jövőben támogatja. Ezenkívül még számos ügyben hozott határozatot.

Hosszú szünet után ismét összejöttek a megye országgyűlési képviselői Hódmezővásárhelyen. A megbeszélésen részt vett Nagy Dániel, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, valamint Boros Gergely és Kádas István, az országgyűlés jegyzői. A kormányfővel megvitatása volt az egyetlen napirend, s mindenekelőtt az volt a célja, hogy hasznos javaslatokat terjesszenek elő a részletes kormányprogram kidolgozásához.

Számos javaslat hangzott el az államhatalom további demokratizálásának megvalósításához. Borbás Lajos elmondta: törvényerejű rendeletben rögzíteni kell, hogy melyek azok a kérdések, amelyekben kizárólag csak az Országgyűlés dönthet. Eddig ugyanis sok — a dolgozó népet érdeklő — kérdés nem került az Országgyűlés elé, hanem rendelettel intézték el. Javasolta továbbá, hogy a törvényhozó és végrehajtó hatalom valóban a válasz-

tott szervek és ne az államigazgatási szervek kezében legyen.

Nagy Sándor író szintén a parlament működésének új formáiról beszélt, majd Kátona Sándor javasolta: adjanak lehetőséget ahhoz, hogy a képviselők a területükön tartózkodhassanak, és választóik problémáival törődhessenek.

A kormányfővel közösen gazdasági kérdésekről szóló részéhez is több javaslat hangzott el.

141

esetben folyósított építési hitelt a szegedi OTP az elmúlt évben

227 építési- és 94 lakhatási engedélyt adtak ki a kerületi tanácsok

— 54 házhely kedvezményes feltételek mellett

Az elmúlt év folyamán az előbbi évekhez viszonyítva jelentős számban építkeztek Szegeden. Üzemi munkások, alkalmazottak, egyénileg dolgozó parasztok a nehéz körülmények közt, anyagbeszerzési gondokkal küzdve építettek maguknak szerény családi hájleket. Az építkezések a város különböző pontjain voltak. Számos igen szép családi fészék készült el például Újszegeden.

A városi tanács az elmúlt évben

54 házhelyet biztosított az igénylőknek.

Az elmúlt év utolsó napjái, nem végleges adatok szerint 227 építkezési engedélyt adtak ki a kerületi tanácsok. Lakhatási engedélyt 94 esetben bocsátottak ki.

Az új háztulajdonosok túlnyomó részben állami támogatást vettek igénybe hájleuk felépítéséhez.

1956 elején az állam az Országos Takarékpénztáron keresztül jelentős hiteket biztosított Szeged és környéke részére.

Az OTP szegedi fiókja az elmúlt év folyamán

141 esetben 3 millió 253 ezer forint összegű kölcsönt adott ki

főleg egy- és kétszobás egyéni családiházak építésére. De jutott ebből az összegből tartozásra, lakáslevesztásra, épülethozzávalódásra is.

Az engedélyezett kölcsönök több mint felét ipari és szakszaki vették igénybe. A másik felét egyéb, bérből élő alkalmazottak és tsz-tagok kapták, 40 igénylő a város közvetlen közelében fekvő községekben, Szőregen, Dorozsmán stb. építkezett. Az OTP a kölcsönök nyújtásánál a bankszemponatok figyelembevétele mellett elég rugalmas volt.

Nem kötelezte az építőket a tőpustervek betartására, hanem az igénylő által benyújtott tervrajzot fogadta el. Az előírt anyagi felkészültségnél mindig elfogadta a saját erőből végzett segédmunka értékét, és a munká-

hely esetleges anyagi jótállását.

A családház előnyeit megérdemelten élvező OTP-adósok igen jól teljesítették kötelezettségeiket az új ház elkészültével. Akadt egy-két olyan adós is, aki

az 1956-ban felvett kölcsönt még az évben visszafizette,

mert — bevallása szerint — több disznót hizlalt, az árát adósságának rendezésére fordíthatta.

A munkásszolidaritás

Nem ma és nem is a közelmúltban keletkezett, hanem évtizedekkel ezelőtt. Ereje nagy és minden cifra sallang nélkül emberséges melegt, biztosságot ad ebben a nehéz időben is. Azt szokták mondani, hogy az igaz barátot a bajban ismeri meg az ember. Mély igazság van ebben és a mostani súlyos idők, gazdasági helyzetünk megpróbáltatása új, nemesen gyümölcsöző hatását hozza a munkásszolidaritásnak Szeged gyáraiban is.

Köztudomású az a sajnálatos tény, hogy az elmúlt évek gazdaságpolitikájának nagy hibái, az október 23-a utáni események, az ellenforradalom ármánykodása nehéz helyzetbe hozta szegény — és szegényen is szeretett — hazánkat. Fájó és kényszerű valóság, hogy súlyos helyzetünkben átmenetileg általában csökkenteni kell a létszámot az üzemekben. Ezzel egyidőben és örömrünk „lecsapolják” az állami élet hatalmasan nőtt vízfőjét, amelynek eddigi létét a nép kárára biztosították.

Az üzemekben dolgozók létszámának csökkentésénél különféle példái voltak, vannak a munkásszolidaritásnak. Általában minden gyárban kimondták, hogy az elbocsátásokat nagy körültekintéssel kell végezni és a létszámcsoökkentés végrehajtása előtt szükséges felkutatni az összes lehetőséget, minél több ember alkalmazására. A Ruhagyárban például mód adódott — ez nem mindenütt lehetséges — átcsoportosításra és így körülbelül megmaradt, vagy alig csökkent a létszám. Az emberség, a szolidaritás sűrűsödik össze a munkásoknak abban a megállapításában: „Nehéz a helyzet, testvéreként megosztjuk a munkát és a keresetet. Inkább naponta egy-két órával kevesebbet dolgozunk és kevesebbet keresünk, minél több munkástársunknak legyen munkája, hiszen nyakunkon a tél is.” Nincs itt hát önző, egyéni érdek, — csak összérdek és őszinte, józan szolidaritás: osztozás a bajban és annak leggyűrűsében. Ezt helyeselni és elismerni lehet, mert jótékony hatású, igazi szolidaritás. A testvér adja a testvéreknek.

Szólni kell azonban arról is, hogy a szolidaritás értelmezésébe nem helyénvaló jelenségek is keverednek, amelyek — őszintén megmondjuk —, az egyéni önzést és nem az igazi munkásérdeket szolgálják. Viszonylag szép számmal dolgoznak a szegedi üzemekben a környező falvakból, községekbe bejáró olyan nők és férfiak, akiknek, vagy családjuknak, szüleiknek földjük van, s nem pusztán az üzemben végzett munkából élnek. Méltatlan és igazságtalan lenne, ha ezekben is esetekben is érvényesülne: „dolgozzunk és keressünk kevesebbet, ne küldjünk el senkit.” Nyilvánvaló, hogy ez azoknak az embereknek a gondját szaporítaná, akiknek semmiféle mellékjövedelmük nincs és kizárólag abból élnek és tartják el családjukat, amit az üzemben munkájuk után keresnek.

A családoknál más és más a körülmény, a szociális helyzet. Ezt kell alapul venni és minden esetben nagy körültekintéssel, emberséggel eljárni a kényszerű elbocsátásoknál. A munkásszolidaritás egyhítsen, segítsen, ossza meg a kenyeret, ha az indokolt és lehetséges,